ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **P. Š.**, zast. Mgr. Jiřím Ostravským, advokátem se sídlem Lešetín IV/707, Zlín, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované o odnětí plného invalidního důchodu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2009, č. j. 22 Cad 188/2008 - 15,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna advokáta Mgr. Jiřího Ostravského **se určuje** částkou 1600 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

Odůvodnění:

Žalobce včas podanou kasační stížností napadá shora označené usnesení, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované o odnětí plného invalidního důchodu.

V žalobě ze dne 21. 11. 2008 proti uvedenému rozhodnutí žalované žalobce uvedl, že nesouhlasí s rozhodnutím o odnětí plného invalidního důchodu a přiznání částečného invalidního důchodu a požádal o posouzení jeho zdravotního stavu, přičemž popsal průběh zdravotních potíží. Žalobce současně připojil k žalobě vyplněné potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení

advokáta. Na základě výzvy krajského soudu ze dne 15. 12. 2008 žalobce krajskému soudu dne 19. 12. 2008 sdělil, že nepožaduje ustanovení advokáta.

Usnesením krajského soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 22Cad 190/2008 - 12, které bylo žalobci doručeno dne 5. 1. 2009, byl žalobce vyzván, aby do 15-ti dnů ode dne jeho doručení doplnil a upřesnil žalobu ze dne 21. 11. 2008 tak, aby bylo označeno rozhodnutí správního orgánu, které žalobce napadá a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, byl označen napadený výrok rozhodnutí, byly doplněny žalobní body, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových nebo právních důvodů považuje žalobce napadený výrok za nezákonný nebo nicotný, byl učiněn návrh výroku rozsudku a byl připojen stejnopis napadeného rozhodnutí. Krajský soud současně poučil žalobce, že neodstraní-li ve stanovené lhůtě výše uvedené vady podání, jež brání věcnému vyřízení podání, bude podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) řízení odmítnuto.

Žalobce na tuto výzvu reagoval zasláním podání spolu s přílohami, jenž bylo doručeno krajskému soudu dne 8. 1. 2008, ve kterém pouze sdělil, že nadále pokračuje v léčbě. Žalobce však své podání tak, jak byl vyzván usnesením krajského soudu ze dne 19. 12. 2008, ve stanovené lhůtě (tj. do 20. 1. 2009) nedoplnil. Krajský soud proto vyslovil, že je z obsahu spisu zřejmé, že podání žalobce ze dne 21. 11. 2008 neobsahuje požadované náležitosti žaloby (označení žalovaného účastníka řízení, označení napadeného rozhodnutí a označení žalobních bodů), které nebyly žalobcem ve stanovené lhůtě doplněny, a proto není možno pro tento nedostatek v řízení pokračovat.

Krajský soud podání ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.

V kasační stížnosti, později doplněnou soudem ustanoveným zástupcem, stěžovatel nesouhlasil s rozhodnutím krajského soudu z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení s tím, že nesouhlasí s odebráním plného invalidního důchodu a s přiznáním pouze částečného invalidního důchodu.

Stěžovatel argumentoval tím, že dokumentaci, která byla po něm požadována, zaslal krajskému soudu doporučeně ve dnech 18. 12. 2008 a 7. 1. 2009, toto tvrzení doložil kopiemi podacích lístků.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v mezích důvodů vymezených stížnostními body (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel za důvody kasační stížnosti formálně označil důvody vymezené v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že v situaci, kdy je kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu, tyto důvody lze z obsahu kasační stížnosti dovodit.

Nejvyšší správní soud nezákonnost v usnesení Krajského soudu v Brně o odmítnutí návrhu neshledal.

O námitce stěžovatele, že „dokumentaci, která byla po něm požadována“, zaslal krajskému soudu a vyhověl tak požadavkům na náležitosti žaloby, uvážil Nejvyšší správní soud následovně:

Krajský soud vyšel z toho, že podání žalobce ze dne 21. 11. 2008 neobsahovalo požadované náležitosti žaloby - označení žalovaného účastníka řízení, označení napadeného rozhodnutí a označení žalobních bodů, přičemž ve výzvě k doplnění a upřesnění podání akcentoval požadavek, aby žalobce připojil stejnopis napadeného rozhodnutí.

Podle ustanovení § 71 odst. 1 písm. a) s. ř. s. musí žaloba obsahovat krom obecných náležitostí podání ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, podle § 71 odst. 2 věty první s. ř. s. pak žalobce připojí jeden opis napadeného rozhodnutí. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Není-li v této lhůtě podání doplněno a nelze-li pro nedostatek podání v řízení pokračovat, soud řízení o takovém podání odmítne.

Z výše uvedeného vyplývá, že základním požadavkem na obsah žaloby je označení napadeného rozhodnutí. Tento požadavek logicky směřuje k tomu, aby bylo v soudním řízení nepochybně zřejmé, proti čemu žaloba směřuje, jinými slovy, jde o to, aby byl řádně vymezen předmět řízení. S požadavkem řádného označení napadeného rozhodnutí úzce souvisí i povinnost žalobce přiložit opis rozhodnutí k žalobě. Kombinace řádného označení a přiložení opisu rozhodnutí zajišťuje v maximální míře jistotu soudu o tom, co chtěl žalobce svou žalobou napadnout.

Samo nedoložení žalobou napadeného rozhodnutí podle § 71 odst. 2 věty prvé s. ř. s. není, jak ostatně dovodila i judikatura správních soudů, překážkou, která by bránila řízení ve věci. Jak konstatovalo již usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 1. 1993, č. j. 6 A 6/93 - 9 (publikováno in: Správní právo, 4/1993, str. 342), žalobce je povinen připojit k žalobě jako její součást stejnopis napadeného rozhodnutí. Neučiní-li tak ani přes výzvu soudu, obstará si soud tento stejnopis sám, avšak na náklady žalobce. Potíž nastává v okamžiku, kdy napadené rozhodnutí není dostatečně jednoznačně vymezeno ani v samotné žalobě.

Tak tomu bylo zjevně v případě stěžovatele, jenž v žalobě a dlužno říci, že ani v kasační stížnosti, napadené správní rozhodnutí neoznačil. Žaloba svým zněním, jak správně dovodil krajský soud, zjevně směřovala vůči nějakému rozhodnutí, které se týkalo odnětí plného invalidního důchodu, bez znalosti data vydání rozhodnutí a dne doručení rozhodnutí stěžovateli. Za této situace (absence řádného vymezení napadeného rozhodnutí v žalobě) bylo plně na místě, pokud se krajský soud pokusil zjednat jasno v předmětu žaloby.

Nejvyšší správní soud uvádí, že krajský soud oprávněně postupoval podle výše zmíněného ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. a stěžovatele vyzval, aby přiložil rozhodnutí, o němž se v žalobě zmiňuje, tj. rozhodnutí týkající se odnětí plného invalidního důchodu.

Pokud stěžovatel předpokládal, že tuto povinnost již splnil a v kasační stížnosti předložil kopie podacích lístků, z nichž vyplývá, že zaslal písemnosti krajskému soudu ve dnech 18. 12. 2008 a 7. 1. 2009, uvádí zdejší soud následující.

Podání podané k poštovní přepravě dne 18. 12. 2008 a krajskému soudu doručené dne 19. 12. 2008 obsahovalo toliko zápornou reakci stěžovatele na výzvu krajského soudu, zda stěžovatel na základě zaslaného potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech požaduje ustanovení advokáta.

Písemnost podaná k poštovní přepravě dne 7. 1. 2009, která byla krajskému soudu doručena dne 8. 1. 2009, obsahovala informaci stěžovatele ve znění: „nadále pokračuji v léčbě“. V příloze stěžovatel krajskému soudu předložil jeho lékařské zprávy, záznam o jednání při posouzení zdravotního stavu podle § 8 zákona č. 582/1991 Sb. ze dne 28. 5. 2008, kde byl posudkovým lékařem OSSZ shledán, že již není nadále plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ale jen částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. a dále pracovní rekomandaci z téhož dne.

Z těchto příloh však nelze činit závěry, že napadené rozhodnutí bylo jejich pomocí, tedy zprostředkovně jejich zasláním krajskému soudu řádně označeno, tak se může dít toliko jednoznačnou specifikací napadeného rozhodnutí v žalobě, k čemuž v projednávané věci nedošlo.

Měl–li stěžovatel na mysli, že podáními ze dne 18. 12. 2008 a 7. 1. 2009 označil žalobní body, zdejší soud uvádí, že podle ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Vždy je proto třeba, aby skutkové či právní důvody byly vztahovány k závěrům žalovaného rozhodnutí, tedy to, aby jejich prostřednictvím bylo argumentováno směrem k nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Nepostačuje, aby byly tyto znovu toliko rekapitulovány, obdobně, jak to stěžovatel zřejmě činil ve správním řízení.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že pokud stěžovatel na výzvu krajského soudu neodstranil vady podání, zejména řádně neoznačil napadené rozhodnutí a ani je nepředložil, nelze krajskému soudu klást k tíži, že řízení o stěžovatelově návrhu odmítl. Lze tedy shrnout, že Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že podanou žalobu bylo třeba odmítnout.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona. Nejvyšší správní soud proto

rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odměna ustanovenému zástupci stěžovatele, advokátu Mgr. Jiřímu Ostravskému, byla stanovena za dva úkony právní služby po 500 Kč za každý úkon [první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a podání doplnění kasační stížnosti ze dne 2. 4. 2009 podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 9 odst. 2 téže vyhlášky, celkem tedy 1000 Kč], a náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky po 300 Kč, celkem tedy 1600 Kč. Odměna bude zástupci stěžovatele vyplacena do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. září 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu